Dosar nr. 643/2/2014

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 1233
ŞEDINŢA PUBLICĂ DE LA 14.04.2014
Completul constituit din:
PREŞEDINTE - MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER - ANDREEA MIHAELA CIMPOIERU

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul LAZĂR TICU**, având ca obiect *constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008).*

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din data de 07.04.2014, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentinţă, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, dar şi pentru a da posibilitatea părţilor să formuleze concluzii scrise, a amânat pronunţarea la data de azi, 14.04.2014, când în aceeaşi compunere a dispus următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanţe sub nr. 643/2/2014 la data de 03.02.2014 reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii, în ceea ce îl priveşte pe domnul LAZĂR Ticu, născut la data de 05.08.1961, în Focşani, jud. Vrancea, fiul lui Jănică şi Lucia.

În motivarea acţiunii s-au învederat următoarele:

În fapt, pârâtul este consilier în cadrul Consiliului judeţean Vrancea. Conform prevederilor art. 3 lit. g coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul stabilirii calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h).

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1727 din 04.07.2013 şi din înscrisurile ataşate acţiunii, pârâtul a fost recrutat iniţial la data de 26.10.1977 , sub numele conspirativ <ŞTEFAN>, pentru încadrarea informativă a elevilor de la Liceul Militar Câmpulung Moldovenesc. La aceeaşi dată a semnat angajament olograf. A fost abandonat la 17.07.1980 deoarece nu mai oferea garanţii de seriozitate. Cea de-a doua perioadă de colaborare a debutat la 30.10.1985, conform angajamentului olograf. Astfel, persoana verificată, ofiţer în cadrul U.M. 01270 Focşani a fost racolată de Biroul C.I., sub numele conspirativ <MUSTĂŢI>, fiind folosită pentru cunoaşterea mediului de relaţii şi contact al ofiţerilor tineri. A fost abandonat la data de 07.11.1988 deoarece a intrat în rândurile membrilor de partid.

S-a solicitat să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. Norma citată descrie, sub aceeaşi denumire generică, 3 posibilităţi de relaţie cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiţii specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiţie, se observă că, potrivit cadrului legal, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor

fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor.

De asemenea, se observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea" încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată. Satisface condiția legală nota informativă furnizată pe parcursul celei de-a doua perioade de colaborare (1985-1988) și identificată în dosarul persoanei ce face obiectul delațiunii. În acest sens, nota olografă înregistrată de ofițer la data de 01.10.1988, în care pârâtul semnalează că soldatul P.M. „are o prietenă în R.D.G. /.../ cu care corespondează prin intermediul fratelui său din București", precum și că respectivul „intenționează să ajungă cu orice preț în R.D.G. după terminarea stagiului militar". În același material pârâtul informează și că soldatul respectiv are în valiză, în afara fotografiei prietenei sale și „numeroase file dintr-o revistă germană". Ca urmare a acestui material, cpt. .... ofițerul de legătură al pârâtului, a dispus ca domnia sa „să facă un control la valizele militarilor din subordine, ocazie cu care să-l controleze și pe soldatul P.M. și să rețină orice obiect compromițător". Efectul delațiunii pârâtului este consemnat în Raportul cu propunere de a se aproba închiderea mapei de verificare deschisă pe numele soldatului P.M.M., document în care se menționează că „prin sursa <MUSTĂTI> s-a stabilit faptul că obiectivul (n.n. - soldatul P.M.M.) deține în valiza personală fotografia persoanei străine și diferite scrisori compromițătoare. /.../ Având la bază cele raportate mai sus, la data de 22.10.1988, cu aprobarea conducerii profesionale și avizul organului de cercetare penală de Securitate s-a efectuat avertizarea sold. P.M."

Față de conținutul notei indicate anterior, intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului , iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicite - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune" și persecutați de organele represive ale regimului. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist, motiv pentru care gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită în plus, reclamantul solicitând a se observa faptul că, în definiția colaboratorului Securității, dată de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu se cere ca acesta să furnizeze o pluralitate de informații. Este de ajuns furnizarea unei singure informații, în condițiile definiției legale, pentru a fi reținută calitatea de colaborator al Securității.

Și cea de-a doua condiție este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre cei semnalați, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În speță este vorba de o îngrădire efectivă a dreptului la viață privată deoarece delațiunea pârâtului a generat „un control legendat la valizele militarilor în termen /.../, ocazie

cu care în valiza sold. P.M. au fost găsite: o fotografie a unei femei /.../; un bileţel pe care este scrisă adresa /.../ un număr de 7 file dintr-o revistă /.../ în lb. germană; o fotografie cu aspect religios; un număr de 8 scrisori din conţinutul cărora reiese legătura cu o femeie din R.D.G.". Nu în ultimul rând, şi avertizarea,din 22.10.1988, la care a fost supus soldatul respectiv, reprezintă o încălcare efectivă a vieţii private a acestuia. În concluzie, informaţia furnizată de pârât a îngrădit dreptul la dreptul la viaţa privaţi prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate disp. art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acţiunii, s-a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri, respectiv Nota de Constatare nr. Dl/1/1727 din 04.07.2013, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 66281 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosarul R 94427 (cota C.N.S.A.S.), integral; Dosarul A 7701 (cota C.N.S.A.S.), f. 178-178v; Dosarul I 375414 (cota C.N.S.A.S.), f. 11-11v, 12-12v, 16-16v; Delegaţia de reprezentare în instanţă a C.N.S.A.S..

La data de 10.03.2014 pârâtul Lazăr Ticu a formulat întâmpinare prin care a învederat următoarele:

1. Recrutarea sa şi angajamentul semnat nu fac referire la colaborarea cu organele de securitate ci la colaborarea cu organele de contrainformaţii militare, pârâtul fiind ofiţer activ.

Elocvent în acest sens este raportul din 29.10.1985, cu propunerea de recrutare a sa, întocmit de cpt. .... care precizează că scopul este acela al „cunoaşterii mediului de relaţii şi contact al ofiţerilor tineri, apărării unor cadre militare deţinătoare de secrete şi a membrilor familiilor acestora, cunoaşterii şi prevenirii evenimentelor pe linie de armament şi muniţie şi identificarea militarilor tineri cu probleme".

Menţiuni cu privire la faptul că nu a desfăşurat activităţi, de genul celor arătate de reclamant se găsesc în nota-raport, întocmită la data de 02.11.1988 de către cpt. .... care reprezintă practic un bilanţ al întregii activităţi desfăşurate de pârât în care se precizează că a furnizat un număr de 9 informaţii scrise care s-au referit la:

- 3 note informative pentru cunoaşterea şi comportarea unor persoane din reţeaua informativă;
- 5 note informative referitoare la comportarea necorespunzătoare a unor cadre în diferite situaţii;

-1 notă informativă s-a referit la unele deficienţe petrecute în serviciul de gardă.

Ulterior acestei perioade a îndeplinit funcţia de ofiţer de contrainformaţii în cadrul U.M. 01270 Focşani.

Un argument în plus este dat de faptul că în cele două perioade, cât a figurat în evidenţele acestor structuri, nu a oferit nicio informaţie care ar fi prezentat interes pentru securitate şi care ar fi adus atingere subiecţilor menţionaţi în cele două dosare, respectiv doi colegi de şcoală militară (fila 8, dosar R 66281), iar ulterior patru ofiţeri din cadrul U.M. 01270 Focşani (9 dosar R 94427).

2. În nota informativă la care se face referire de către reclamant, că întruneşte condiţiile prevăzute la art. 2 lit. b) din O.U.G.24/2008, nu se menţionează nicăieri că soldatul .... ar fi efectuat activităţi concrete împotriva regimului comunist sau că a manifestat atitudini împotriva regimului comunist aşa cum cere ipoteza normei.

Aspectele relatate de pârât, cu privire la faptul că are o prietenă în R.D. Germania, că poartă corespondenţă cu aceasta, că are în valiză fotografia acesteia şi câteva pagini dintr-o revistă şi că intenţionează să se căsătorească cu aceasta şi să părăsească ţara, ţin de viaţa personală a soldatului şi nu au nicio legătură cu manifestările sau atitudinile publice potrivnice regimului totalitar comunist.

Din nota informativă la care se face referire, nu rezultă că soldatul desfăşoară activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar, ci dimpotrivă astfel de atitudini nu sunt relevate.

Altfel spus, cu referire la obiectul cererii, nota informativă prezentată de reclamant nu face dovada îndeplinirii primei condiţii aceea de a furniza informaţii, care să conţină activităţi sau atitudini potrivnice regimului comunist.

Mai mult, este de observat că a dat această informaţie la data de 01.10.1988, în condiţiile în care soldatul .... a fost luat în verificări prin mapă de verificare încă din

data de 04.01.1988 (a se vedea raportul din 15.10.2008 din dosarul nr. I 375414), pe baza informaţiilor din alte surse.

Având în vedere că informaţia dată de pârât a fost formulată în termeni generali, precum şi împrejurarea că verificările dispuse asupra persoanei menţionate nu au fost iniţiate ca urmare a acestei note informative ci a altor informaţii oferite de alte persoane cu aproximativ zece luni în urmă, nu sunt întrunite condiţiile impuse de lege pentru a se constata calitatea de colaborator al Securităţii.

Altfel spus, verificări impuse asupra acestei persoane ar fi avut şi în lipsa notei informative la care face referire reclamantul.

Pentru argumentele expuse pârâtul a solicitat respingerea acţiunii formulată de către Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii ca fiind nefondată.

În drept, au fost invocate dispoziţiile art. 205-208 C. pr. civilă.

La data de 21.03.2014 reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a expus următoarele:

Referitor la susţinerile pârâtului potrivit cărora recrutarea sa şi angajamentul fac referire la colaborarea domniei sale cu organele de contrainformaţii militare, dispoziţiile art. 2 lit. b), definesc noţiunea de colaborator prin raportare la conţinutul informaţilor furnizate şi al potenţialului efect al acestora, legiuitorul nedistingând, sub acest aspect, unitatea care a demarat recrutarea. Oricum, în perioada supusă analizei, 1977-1980, structurile compartimentelor de contrainformaţii, din cadrul unităţilor militare erau subordonate Direcţiei a IV-a a Securităţii. În concluzie, este irelevantă, raportat la definiţia colaboratorului, această apărare a pârâtului şi, totodată, practic pârâtul recunoaşte recrutarea şi, pe cale de consecinţă paternitatea angajamentului.

Este „elocvent" motivul celei de-a doua recrutări a pârâtului, tocmai pentru că nota informativă pe care se bazează acţiunea introductivă la instanţă se circumscrie acestui motiv, în sensul că materialul olograf furnizat şi asumat de pârât a dus la „cunoaşterea mediului de relaţii (cum altfel poate fi interpretată legătura cu cetăţeana din Germania devoalată de pârât) şi contact al ofiţerilor tineri". De asemenea, nu se infirmă existenţa, realitatea şi consecinţele notei informative despre P.M.M., raportul de activitate la care face trimitere pârâtul.

Pe fondul cauzei, aşa cum am arătat şi în acţiunea introductivă la instanţă, pentru a se putea reţine calitatea de colaborator este necesară întrunirea cumulativă a două condiţii:

1. Să existe cel puţin o informaţie furnizată organelor fostei Securităţi care să se refere la atitudini sau activităţi potrivnice regimului totalitar comunist. Satisface această primă nota informativă care s-a păstrat în dosarul persoanei care a făcut obiectul delaţiunii - I 375414, f. 11.

Legat de această primă condiţie şi raportat la conţinutul notei informative, pârâtul argumentează în întâmpinare că „nu se menţionează nicăieri că soldatul................ ar fi efectuat activităţi concrete împotriva regimului comunist". Realitatea dovedeşte, pe de o parte, că prezentau într-adevăr interes, fapt ce rezultă indubitabil din sarcinile trasate pe marginea lor: sursa a fost instruită să facă un control la valizele militarilor /../ ocazie cu care sa-l controleze şi pe sold. P.M şi să reţină orice obiect compromiţători.

Apărările pârâtului legate de conţinutul notei în discuţie nu pot fi primite pentru cele ce urmează:

Referitor la conţinutul notei informative citate anterior, sub aspectul primei condiţii impuse de art. 2 lit. b, acesta satisface norma legală. Astfel, denunţarea unor persoane care aveau legături neoficiale cu cetăţeni străini constituia, fără doar şi poate, denunţarea unor atitudini potrivnice regimului. Adevărul cunoscut îndeobşte este că statul comunist încerca să limiteze relaţiile neoficiale dintre cetăţenii români şi cei străini întrucât, pe de o parte, cetăţenii români puteau veni în contact cu idei care circulau în lumea liberă şi care nu puteau fi cunoscute prea uşor în ţară ori puteau să cunoască adevărul despre nivelul de trai din străinătate şi diferenţa dintre acesta şi cel din ţară.

Pe de altă parte, cetăţenii străini puteau cunoaşte adevărata situaţie cu privire la nivelul de trai din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în ţară, situaţii care, evident, difereau profund faţă de datele prezentate de propaganda oficială a regimului.

Acest lucru este dovedit, în primul rând, de interesul manifestat de ofiţerii Securităţii pentru astfel de informaţii.

Un al doilea motiv, susţinut pe larg în cuprinsul acţiunii introductive la instanţă, intenţia unei persoane de a părăsi, prin căsătorie, ţara, era, în accepţiunea securităţii, o atitudine extrem de gravă, potrivnică regimului totalitar comunist. Este notoriu că, în acele vremuri, căsătoria cu un cetăţean străin reprezenta o modalitate de a părăsi legal ţara, o mare parte

dintre aceste căsătorii fiind formale, încheiate tocmai în acest scop. Interpretarea este confirmată şi prin decizia nr.14 din 13 ianuarie 2003 a Curţii Supreme de Justiţie, Completul de o judecători prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 şi corespunzător modificării conţinutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi sub aspectul libertăţii de circulaţie, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracţiune având caracter politic, aşa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securităţii statului, iar competenţa de judecată a fost atribuită instanţelor militare".

De asemenea, în aplicarea O.U.G. nr. 24/2008, atât practica Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, cât şi practica Curţii de Apel Bucureşti au arătat că intenţia de a părăsi definitiv România înainte de 1989, inclusiv prin trecerea frauduloasă a frontierei, reprezenta un act de împotrivire faţă de regimul totalitar comunist.

2. Referitor la cea de-a doua condiţie legală ce trebuie îndeplinită pentru a se putea constata calitatea de colaborator, s-a arătat în acţiune, pe de o parte că este suficient ca informaţiile respective să fie apte de a produce o reacţie din partea Securităţii iar informatorul să conştientizeze posibilitatea unei astfel de reacţii. Aceasta deoarece legea accesului la propriul dosar şi deconspirarea fostei securităţi pune accent strict pe devoalarea profilului moral al denunţătorului iar nu pe repararea prejudiciilor suferite de victimele denunţurilor. Altfel spus, prevederile referitoare strict la deconspirarea Securităţii au ca finalitate exclusivă conturarea atitudinii şi moralităţii persoanelor verificate de CNSAS, iar nu repararea prejudiciului suferit de cei care au căzut victime ale denunţurilor formulate de cei verificaţi. Pentru aceste argumente, este suficientă reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii pentru persoanele care au furnizat informaţii apte să producă repercusiuni împotriva celui denunţat, cu atât mai mult, cazul în care aceste repercusiuni s-au produs în mod concret cum s-a arătat în acţiune.

Din acest punct de vedere, sunt irelevante susţinerile pârâtului potrivit cărora nu nota sa informativă ar fi generat deschiderea mapei de verificare. De altfel, nici nu s-a afirmat acest lucru prin cererea introductivă la instanţă ci, urmarea a acestei note şi a controlului primit ca sarcină şi efectuat de pârât, la valiza celui semnalat s-au găsit obiecte compromiţătoare (fotografii religioase, scrisori care atestă legătura cu cetăţeni străini, legătură nedeclarată, de respectivul şi interzisă în întreaga Românie comunistă) un urma cărora s-a trecut la avertizarea dl. P.M.M.

Sunt prin urmare nefondate argumentele invocate de către pârât în întâmpinarea sa.

În drept, au fost invocate disp. art. 201 alin. 2 din noul Cod de Procedură Civilă şi disp. art. 3 lit. g), art. 2 lit. b) şi art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Aspecte procesuale

În temeiul disp. art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ. a fost încuviinţată în cauză şi respectiv administrată proba cu înscrisuri ca fiind utilă şi concludentă.

La termenul de judecată din 07.04.2014 a fost respinsă cererea de amânare formulată de pârât ca fiind neîntemeiată, pentru motivele prezentate în încheierea de amânare a pronunţării de la acea dată, fiind în consecinţă amânată pronunţarea pentru data de azi, 14.04.2014.

Analizând actele dosarului, instanţa apreciază acţiunea ca fiind întemeiată, urmând a o admite astfel cum a fost formulată, pentru următoarele considerente:

Dispoziţiile art. 2 lit. b) ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noţiunea de colaborator al Securităţii ca fiind „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului". Totodată, conform tezei finale a aceluiaşi text de lege „Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".

Condiţiile prevăzute de acest text de lege sunt îndeplinite, astfel:

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că pârâtul Lazăr Ticu a consimţit la colaborarea cu organele Securităţii, semnând în acest sens un angajament olograf la data de 26.10.1977, fiind prin urmare înregistrat cu numele conspirativ „Ştefan".

Ulterior încetării legăturii cu acesta la data de 17.07.1980, pârâtul a fost din nou recrutat în 1985, cu numele conspirativ „Mustăți", „în vederea cunoașterii mediului de relații și contact al ofițerilor tineri, apărării unor cadre militare deținătoare de secrete și membrilor familiilor acestora, cunoașterii și prevenirii evenimentelor pe linie de armament și muniție și identificarea militarilor în termen cu probleme ce fac obiectul muncii de securitate".

Ca urmare a consimțirii la colaborare, pârâtul a furnizat informații Securității, iar acestea s-au referit la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, în acest sens observându-se contribuția efectivă în dosarele: R 94427 titular Lazăr Ticu; A 7700, A 7701, A 7706, A 7707, A 7709, A 7714, A 7716 – Dosar obiectiv Regimentul 282 Mecanizat „Unirea Principatelor"; I 375414 titular ....

În raport de aceste împrejurări, instanța apreciază îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

Reține instanța din nota de constatare depusă de reclamant și din înscrisurile anexate acesteia că pârâtul a informat organele Securității despre discuțiile purtate cu cpt. .... și din care a reieșit că acesta are o verișoară care a trecut fraudulos frontiera de stat stabilindu-se în Brazilia.

Deși această împrejurare este cunoscută, cpt. .... fiind rezident al organelor și informând la timp despre fapta verișoarei sale, totuși sursa a primit sarcina de a informa la timp organele dacă ofițerul este sunat de verișoara sa fugară și dacă acesta primește scrisori sau colete. S-a mai dispus deopotrivă ca și măsură exploatarea notei în copie în cazul „NUS" care va fi luat în verificări complexe de Securitate.

Rolul activ dovedit de pârât se desprinde și din alte delațiuni făcute de acesta, respectiv cu privire la discuții purtate cu alte persoane ori cu privire la alte evenimente.

Astfel, în dosarul I 375414 sursa a informat că „... sold. .... are o prietenă în R.D. Germania pe care a cunoscut-o pe litoralul românesc în anul 1987 și cu care corespondează prin intermediul fratelui său din București. A mai reieșit faptul că acesta intenționează să ajungă cu orice preț în R.D. Germania după terminarea stagiului militar cu scopul de a se căsători cu cetățeanca respectivă. Sursa a mai reținut că în valiza sold. .... se află fotografia și adresa persoanei străine precum și numeroase file dintr-o revistă germană".

În urma acestei delațiuni, sursa a fost instruită să facă un control la valizele militarilor din subordine, ocazie cu care să-l controleze și pe sold. .... și să rețină orice obiect compromițător.

De asemenea, conform notei raport din 30.09.1988, „în urma informației furnizată de sursa „Mustăți" despre sold. .... s-a procedat la efectuarea unui control legendat la valizele militarilor în termen de la Compania a IV-a ...".

Conform raportului cu propunerea de a se aproba avertizarea sold. .... 15.10.1988, „prin sursa „Mustăți" s-a stabilit informativ că obiectivul deține în valiza personală fotografia, adresa persoanei străine și diferite scrisori compromițătoare ... Față de cele raportate, propun a se aproba avertizarea sold. .... în prezența factorilor de răspundere din unitate ca măsură preventivă de Securitate".

De asemenea, potrivit raportului asupra modului cum a decurs avertizarea sold. .... lucrat informativ prin M.V. „Pamela" „în luna decembrie 1987 despre susnumitul soldat s-au obținut informații din care rezultă că întreține relații cu numita .... din R.D. Germania prin corespondență ... Aceste informații s-au verificat prin P.S. m.t. „Adrian" și „Costel" și sursa „Mustăți" ... La data de 22.10.1988, cu aprobarea conducerii profesionale, s-a trecut la avertizarea sold. ....

În plus, prezenta instanță observă și actele ce emană de la ofițeri, note, rapoarte, care cuprind o analiză a activității pârâtului și din care se desprinde în esență o contribuție amplă din partea colaboratorului și o inițiativă proprie în acest sens.

În raport de aceste aspecte, instanța constată că aspectele relatate de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar, au evidențiat în esență poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile și opțiunile politice ale acestora.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care

dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieții unor persoane dar și opiniile acestora, precum și relatarea acestora și a discuțiilor purtate, constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume *dreptul la viață privată*.

Așa cum reiese din toate documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiunile ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Ceea ce este determinant în opinia instanței în cadrul prezentului dosar, pentru admiterea acțiunii, este că deși legea nu cere producerea de efecte, de consecințe concrete, ci doar ca respectivele informații furnizate să vizeze îngrădirea de drepturi sau libertăți (art. 2 lit. b), astfel de consecințe negative s-au și produs, respectiv o persoană a fost avertizată, ca urmare a informațiilor comunicate de pârât organelor Securității.

Față de acestea, este complet irelevantă apărarea pârâtului în sensul că verificările dispuse asupra persoanei nu au fost inițiate ca urmare a notei sale informative ci a altor informații oferite de alte persoane cu aproximativ 10 luni în urmă.

Mai mult, în opinia instanței o astfel de atitudine se impune și mai mult a fi incriminată, întrucât în condițiile în care pârâtul cunoștea că o anumită persoană este deja supravegheată, o informație suplimentară furnizată organelor securității, de genul celei în discuție, cu siguranță nu va rămâne fără consecințe, persoană fiind fără îndoială sancționată, iar o dată cu aceasta fiind nevoită să accepte o serie de privațiuni, anormale într-un stat liber, atât prin sine, cât mai ales pentru fapta pentru care persoana este trasă la răspundere.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

Mai susține deopotrivă pârâtul că se impune a se respinge acțiunea întrucât a fost recrutat de organele de contrainformații militare, pârâtul fiind ofițer activ.

Apărarea este neîntemeiată, urmând a fi înlăturată pe de o parte întrucât legea (OUG nr. 24/2008) nu distinge în funcție de unitatea care a demarat recrutarea, noțiunea de colaborator al Securității fiind definită prin raportare numai la conținutul informațiilor furnizate și al efectului potențial al acestora. Pe de altă parte, în mod corect relevă reclamantul prin răspuns la întâmpinare că în perioada în discuție, 1977 – 1980, structurile compartimentelor de contrainformații din cadrul unităților militare erau subordonate Direcției a IV-a a Securității.

Analizând în continuare apărările pârâtului, Curtea apreciază ca fiind deopotrivă neîntemeiată apărarea pârâtului în sensul că în nota informativă la care se face referire nu se menționează că sold. .... ar fi efectuat activități concrete împotriva regimului comunist sau că ar fi manifestat atitudini împotriva regimului comunist, astfel cum cere ipoteza normei.

Având în vedere politica și ideile promovate de regimul comunist, Curtea apreciază că pentru organele Securității prezentau un interes deosebit legăturile neoficiale ale românilor cu cetățeni străini, astfel că denunțarea acestor persoane reprezenta fără îndoială denunțarea unor atitudini potrivnice regimului.

Așa cum corect subliniază reclamantul, statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât astfel primii puteau veni în contact cu idei care circulau în lumea liberă și înțelege nivelul de trai din străinătate și diferența dintre acesta și cel din țară.

Pe de altă parte, intenția unei persoane de a părăsi, prin căsătorie, țara, era, în accepțiunea securității, o atitudine extrem de gravă, potrivnică regimului totalitar comunist. Este notoriu că, în acele vremuri, căsătoria cu un cetățean străin reprezenta o modalitate de a părăsi legal țara, o mare parte dintre aceste căsătorii fiind formale, încheiate tocmai în acest scop.

În consecință, instanța reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul că prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condițiile legale evocate anterior, inclusiv aceea necesității efectuării verificărilor din oficiu conform disp. art. 3 lit. g coroborat cu art. 5 alin. 1 teza a II-a din OUG nr. 24/2008, instanța apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

În consecinţă, va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite acţiunea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul LAZĂR TICU** cu domiciliul în Focşani, str. .... nr. ....., judeţul Vrancea.

Constată calitatea de colaborator în privinţa pârâtului.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la prezenta instanţă, Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 14.04.2014.

PREŞEDINTE,
Mirela Monica Perjaru

GREFIER,
Andreea Mihaela Cimpoieru

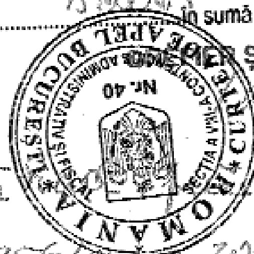

Red. MMP
2 ex. – 08.07.2014

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanţe Nr. 643/2/2014
se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../
.... în sumă de .... lei
GREFIER ŞEF,

CONFORM CU
ORIGINALUL